

Τον έλεγαν Λευτέρη Ζαντέ. Κανείς δεν του έδινε σημασία στο χωριό του. Τον είχαν πάρει είδηση από νωρίς, βεβαίωναν οι κουτσομπόληδες. Θα βρεις άφθονους τέτοιους στα ξεχασμένα χωριά της Ελληνικής περιφέρειας. Γεμίζουν τις άδειες ώρες του χειμώνα με την πολυλογία και λόγια όπως μόνο εγώ τον πήρα είδηση, α τον κατάλαβα νωρίς τι νόμιζες, μπαμ έκανε η ιστορία του, γιατί θα βρεις ταχα κι άλλον παλαβό σαν και δαυτον να είναι όλη μέρα αραχτός στο πεζούλι της αυλής με το βλέμμα στο φύλλωμα της μουριάς –α, αγάπη μεγάλη είχε με το δέντρο τούτο- λίγοι καταλάβαιναν γιατί, είχε μια μάνα που σαν λύκαινα σωστή τον πρόσεχε και έδειχνε τα δόντια της όποιον τολμούσε να τον πειράξει, αυτά όταν μεγάλωσε και τον είχαν πάρει όλοι μυρωδιά, δεν τα είχε τετρακόσια. Του λείπουν βίδες, έλεγαν κουνώντας το κεφάλι. Χρησιμοποιούσαν ύφος επτά καρδινάλιων, αυτοί τον πήραν νωρίς είδηση, κρίμα το παιδί, προσέθεταν κανείς δεν πρέπει να έχει τέτοια τύχη, αλίμονο...

..

- [Άνοιγμα του κειμένου σε μορφή .pdf 50.93 Kb](#)

